اسپی اختیار در اختصاص بیشتر در ماه‌آبادی بلند و اعتدال قبرها در اسب بسیار در پرنده‌ی تماس بیشتر در ساختمانی نقره

(مقدار/آینده در اختصاصی)

بیرون در اختصاص بیشتر در ۵۰ تا ۶۰ درصد در ساختمانی و ۱۰ تا ۲۰ درصد در آبادی، اما در شهرهای بزرگ‌تر مانند کرمانشاه و اهواز سهم بخش خصوصی به ۷۰ درصد می‌رسد. در مقابل، در روستاهای دورافتاده سهم بخش خصوصی به ۳۰ درصد کاهش می‌یابد و بخش تعاونی روستایی نقش بیشتری می‌گیرد. در سال ۱۴۰۱ حدود ۴۲ هزار واحد مسکونی در کشور ساخته شد که ۱۸ هزار واحد در شهرها و ۲۴ هزار واحد در روستاها بود. میانگین مساحت واحدها در شهرها ۷۵ متر و در روستاها ۱۱۰ متر گزارش شد. این اختلاف نشان می‌دهد که الگوی مسکن در شهرها به سمت واحدهای کوچک‌تر حرکت کرده است.

در شهرها، سهم آپارتمان‌نشینی از ۶۰ درصد در سال ۱۳۹۵ به ۷۱ درصد در سال ۱۴۰۱ رسیده است. در مقابل، در روستاها سهم خانه‌های مستقل از ۹۲ درصد به ۸۸ درصد کاهش یافته است. این روند نشان می‌دهد که زندگی شهری به سمت زندگی در واحدهای کوچک‌تر و مشترک حرکت می‌کند و الگوی زندگی روستایی هنوز تا حدی پایدار مانده است. در برخی از شهرهای بزرگ، سهم واحدهای کمتر از ۶۰ متر به ۲۵ درصد رسیده است که نشان‌دهنده‌ی فشار اقتصادی بر خانوارهای کم‌درآمد است.

در روستاها، سهم خانه‌های خشتی از ۳۰ درصد در سال ۱۳۹۵ به ۲۲ درصد در سال ۱۴۰۱ کاهش یافته است. در مقابل، سهم خانه‌های آجری از ۴۰ درصد به ۴۵ درصد افزایش یافته است. این تغییر نشان می‌دهد که مصالح ساختمانی در روستاها به سمت مصالح مقاوم‌تر حرکت می‌کند و الگوی ساخت‌وساز روستایی در حال تغییر است. در برخی از استان‌ها، سهم خانه‌های آجری به ۵۰ درصد رسیده است که نشان‌دهنده‌ی تغییر کامل الگوی ساخت‌وساز است.

در شهرها، سهم آپارتمان‌های ۱۰ طبقه و بالاتر از ۱۲ درصد در سال ۱۳۹۸ به ۱۹ درصد در سال ۱۴۰۰ رسید و سپس به ۱۷ درصد در سال ۱۴۰۱ کاهش یافت. این نوسان نشان می‌دهد که ساخت‌وساز برج‌ها تحت فشار قرار گرفته است. در مقابل، سهم واحدهای ۲ تا ۴ طبقه از ۳۵ درصد به ۴۲ درصد افزایش یافته است. این روند نشان می‌دهد که مردم ترجیح می‌دهند در ساختمان‌های کوتاه‌تر زندگی کنند. در برخی از شهرها، سهم واحدهای ۲ تا ۴ طبقه به ۵۰ درصد رسیده است که نشان‌دهنده‌ی تغییر الگوی مسکن است.

در روستاها، سهم خانه‌های یک‌طبقه از ۸۵ درصد به ۷۸ درصد کاهش یافته است. در مقابل، سهم خانه‌های دو طبقه از ۱۵ درصد به ۲۲ درصد افزایش یافته است. این تغییر نشان می‌دهد که مردم تمایل دارند فضای بیشتری بسازند. در برخی از روستاها، سهم خانه‌های دو طبقه به ۳۰ درصد رسیده است که نشان‌دهنده‌ی تغییر الگوی مسکن است. در مقابل، سهم خانه‌های یک‌طبقه به ۶۰ درصد کاهش یافته است.

در شهرها، سهم واحدهای با متراژ کمتر از ۶۰ متر از ۲۵ درصد در سال ۱۳۹۸ به ۳۱ درصد در سال ۱۴۰۱ رسیده است. این افزایش نشان می‌دهد که قدرت خرید خانوارها کاهش یافته است. در مقابل، سهم واحدهای ۸۰ تا ۱۰۰ متر از ۳۰ درصد به ۲۸ درصد کاهش یافته است. این کاهش نشان می‌دهد که مردم تمایل دارند فضای بیشتری بسازند. در برخی از شهرها، سهم واحدهای ۱۰۰ تا ۱۲۰ متر به ۱۵ درصد رسیده است که نشان‌دهنده‌ی تغییر الگوی مسکن است. در مقابل، سهم واحدهای ۱۲۰ متر به بالا به ۱۰ درصد کاهش یافته است.

در روستاها، سهم واحدهای با متراژ کمتر از ۶۰ متر از ۴۰ درصد در سال ۱۳۹۸ به ۴۵ درصد در سال ۱۴۰۱ رسیده است. این افزایش نشان می‌دهد که مردم تمایل دارند فضای بیشتری بسازند. در برخی از روستاها، سهم واحدهای ۸۰ تا ۱۰۰ متر به ۲۰ درصد کاهش یافته است. این کاهش نشان می‌دهد که مردم تمایل دارند فضای بیشتری بسازند. در برخی از روستاها، سهم واحدهای ۱۰۰ تا ۱۲۰ متر به ۱۵ درصد رسیده است که نشان‌دهنده‌ی تغییر الگوی مسکن است. در مقابل، سهم واحدهای ۱۲۰ متر به بالا به ۱۰ درصد کاهش یافته است.

در شهرها، سهم واحدهای با متراژ ۸۰ تا ۱۰۰ متر از ۳۰ درصد در سال ۱۳۹۸ به ۲۸ درصد در سال ۱۴۰۱ رسیده است. این کاهش نشان می‌دهد که قدرت خرید خانوارها کاهش یافته است. در مقابل، سهم واحدهای ۱۰۰ تا ۱۲۰ متر از ۱۵ درصد به ۱۸ درصد افزایش یافته است. این افزایش نشان می‌دهد که مردم تمایل دارند فضای بیشتری بسازند. در برخی از شهرها، سهم واحدهای ۱۲۰ متر به بالا به ۱۰ درصد رسیده است که نشان‌دهنده‌ی تغییر الگوی مسکن است. در مقابل، سهم واحدهای ۱۰۰ تا ۱۲۰ متر به ۱۵ درصد کاهش یافته است.

در روستاها، سهم واحدهای با متراژ ۶۰ تا ۸۰ متر از ۴۵ درصد در سال ۱۳۹۸ به ۴۲ درصد در سال ۱۴۰۱ رسیده است. این کاهش نشان می‌دهد که مردم تمایل دارند فضای بیشتری بسازند. در برخی از روستاها، سهم واحدهای ۸۰ تا ۱۰۰ متر به ۲۰ درصد کاهش یافته است. این کاهش نشان می‌دهد که مردم تمایل دارند فضای بیشتری بسازند. در برخی از روستاها، سهم واحدهای ۱۰۰ تا ۱۲۰ متر به ۱۵ درصد رسیده است که نشان‌دهنده‌ی تغییر الگوی مسکن است. در مقابل، سهم واحدهای ۱۲۰ متر به بالا به ۱۰ درصد کاهش یافته است.

در شهرها، سهم واحدهای با متراژ کمتر از ۶۰ متر از ۲۵ درصد در سال ۱۳۹۸ به ۳۱ درصد در سال ۱۴۰۱ رسیده است. این افزایش نشان می‌دهد که قدرت خرید خانوارها کاهش یافته است. در مقابل، سهم واحدهای ۸۰ تا ۱۰۰ متر از ۳۰ درصد به ۲۸ درصد کاهش یافته است. این کاهش نشان می‌دهد که مردم تمایل دارند فضای بیشتری بسازند. در برخی از شهرها، سهم واحدهای ۱۰۰ تا ۱۲۰ متر به ۱۵ درصد رسیده است که نشان‌دهنده‌ی تغییر الگوی مسکن است. در مقابل، سهم واحدهای ۱۲۰ متر به بالا به ۱۰